

Отъ църнооки вдо'ици;
 Що носить дукать на чело,
 Що носить перо на ѱро?
 Турила коса на рамо,
 Турила феса натъ око,
 Да гледать поле широко.

Широко поле край немасть,
 Древо високо ротъ немасть,
 Глобоко море глетъ немасть,
 Дробна-на песокъ брой немасть,
 Мала-та мома ротъ немасть.

458.

„Кжде сѣ било, Яно, кжде сѣ шетало? —
 „Върви си въ пжтемъ, лудо, не задирай ме,
 Я сумъ си била, лудо, долна градина,
 Бразди да пра'амъ, лудо, вода да мжмамъ,
 Цвеке да вадамъ, лудо, сино зелено,
 Сино зелено, лудо, бѣло цървено,
 И негде годе, лудо, рамень босильокъ.“

459.

Тамо горе изворъ вода студена;
 Що одеше малко моме на вода,
 Ми одеше лудо младо по неа:
 „Дай ми, боже, да сѣ ставамъ со неа,
 Да целивамъ бѣло лице отъ неа,
 Да целивамъ църни очи отъ неа.“

460.

„Ке те опитамъ, Яно ле, що църно носишь?
 Аль татка жалашъ, — аль мила майка?“ —
 „Ни татка жала, лудо ле, ни мила майка,
 Тукъ си го жала, — лудо-то младо,
 Ето ми иматъ, — до деветъ години
 Деветъ години, — десето лето
 Ни книга пушатъ, — ни само идеть.“ —
 „Ти да го видишь, Яно ле, дан' го познавашъ?“
 „Ясѣ да го видамъ, лудо ле, си го позна'амъ,
 На десна нога, — нишанъ ми иматъ,
 На десна нога — малъ пжрстъ ми немасть.“ —